armo ja pattude andeksandmist risti lödud ja üllestõusnud Jesuse juurest olla otsinud. „Nüüd," ütles ta „wõin minna apostle Paulusega öölda: minna ei häbbene mitte Kristuse armoõppetuse pärrast, sest se on Jummala wäggi önnistuseks iggaühhele, kes usub."

Jubba mönda önnist ning pühhitsetud tunnikest ollid siin ramatokambris aeg ajalt mödaläinud, agga küski neist ei wõi önsam egga ennam pühhitsetud olla, kui need, mil issa ja tüttar öndsaks teggewa usso läbbi mailma Önnisteggia sisse ühhendud, nüüd selsis kitust ja tänno Sellele andsid, kes se öige Issa on kõigile, kedda lapsiks nimmetakse ma peal.

Sest ajast sadik ep olnud maja wanna Pibel mitte ennam üks salla-öppetaja Lewile ja temma tütrele, sest köik sallaus olli nüüd löppenud. Möllemad ollid nüüd üks südda ja üks meel, möllemad nõudsid ühhel melel Jummala armo sees kaswada. Weel paljo wõiksin ma könneleda nende kännast ükspiddisest melest, nende kaswamisest Issanda tundmises, nende awwalikust ussotunnistust Temma nimme sisse, nende ello-loost Temma tede peal, agga minno arwates saab igga tähhele pannija luggija sest kül, mis ma siitsadik ollen ülles pannud.

Teised muutmised sündisid weel möisas. Mönne aasta pärrast olli Lewi möisawallitsemisest tüddind, ta jättis sedda elloasset omma tütrega mahha, teised tullid temma assemele, kunni wimaks se kaddund ning waeseks jänud endine perremees, wannusest ja

murredest koormatud, möisa jälle ueste taggasi sai. Agga temma tulli taggasi ni kui Manasse, Iskia poeg, kes omma willetsuses Issandat omma Jummalat otsis, ennast omma wannemate Jummala ette allandas, Tedda appi hüdis ja Issand temma palwed kulis ja tedda temma wannemate majasse taggasi töi.

Pärrast sedda sündis weel mönda sessinnatses majas wanna perrekonna Piibli läbbi, sest ehk könne temmast siin kül polele jääb, siis polle ometi temma luggu sepärrast weel mitte löppenud. Se tullew suur pääw saab meile wast öiete ilmutama, mis kasso sesamma on saatnud.

Jummala sõnna on ellaw ja terraw — terrawam kui kahheterrane möek!

Mõtle hingamise päwa peale, et sa sedda pühhitsed.

Amerikas ühhes waikses weikeses linnas Kaliwornia makonnas, mis ühhe armsa merrekalda peale olli ehhitud ellas üks jõukas mees, kes kellestki ei holind ommas ettewõtmises ning teggemises. Issanda päwa pühhitsemist pölgas ta koggonist, piddas sedda tühhiseks ja olli omma argipäwatö kallal ehk omma tühja lusti taggaajamas, otse nenda, kuidas temma omma meel tedda juhhatas. Et merre peal wõiks lusti sõita, hakkas ta seks üht weikest laewa